

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Jarmilou Ďáskovou v právní věci žalobce **Ing. J. L.**, zastoupený JUDr. Dušanem Kučerou, advokátem AK 602 00 Brno, Pekařská 12, proti žalované **Policii ČR, Krajskému ředitelství ve Zlíně**, odbor služby dopravní policie, se sídlem 760 01 Zlín, J. A. Bati 5637, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu,

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 21. 2. 2011 došlé soudu téhož dne domáhá se žalobce zrušení rozhodnutí žalované č.j. KRPZ-3666-9/ČJ-2011-1500DP-PZE ze dne 28. 1. 2011.

Žalobci byla blokovou pokutou dne 2. 3. 2010 v 15:30 hod. v obci Zlín, ulice třída Tomáše Bati – Věžové domy udělena pokuta ve výši 1.000,- Kč za údajné spáchání přestupku podle ust. § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb. porušením ust. § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., když při jízdě osobním automobilem tovární značky, RZ:, nebyl připoután bezpečnostním pásem. Při projednávání přestupku policistou žalobce tomuto sdělil, že ze zdravotních důvodů být připoután nemůže, nemohl však toto své tvrzení na místě doložit lékařským potvrzením, které ovšem vlastnil. Toto bylo vystaveno dne 12. 1. 2010 MUDr. E. K. s platností do 31. 12. 2010. Tvrzení žalobce policista mylně interpretoval tak, že lékařské potvrzení opravňující žalobce řídit motorové vozidlo bez připoutání bezpečnostním pásem žalobce nevlastní vůbec, proto chybně rozhodl o uložení

pokuty tak, jak je uvedeno shora. Za tento přestupek byly žalobci zaznamenány v registru řidičů dva body. Správně však měl být přestupek žalobce kvalifikován jako přestupek podle ust. § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb. porušením ust. § 6 odst. 6 zákona č. 361/2000 Sb. a za tento přestupek mu měla být uložena pokuta, např. ve výši 1.000,- Kč, avšak bez záznamu dvou bodů v registru řidičů.

Dne 12. 1. 2011 žalobce požádal o přezkum shora uvedeného rozhodnutí, v němž argumentoval obdobným způsobem, svá tvrzení ohledně zdravotní nezpůsobilosti řídit motorové vozidlo s připoutáním bezpečnostním pásem doložil příslušným lékařským potvrzením. Přestože ze žádosti žalobce a z přiloženého lékařského potvrzení jednoznačně vyplývá pochybení policisty v předmětném blokovém řízení, žalovaný napadeným rozhodnutím odmítl zahájit přezkumné řízení, přestože v souladu se zněním ust. § 94 zákona č. 500/2004 Sb. správní řád s odkazem na shora uvedené skutečnosti měl důvodně pochybovat o tom, že předmětné rozhodnutí policisty ze dne 2. 3. 2010 je v souladu s právními předpisy.

Správní orgány obou stupňů postupovaly ve věci žalobce v rozporu se základními zásadami činnosti správních orgánů uvedenými v ust. § 3, § 4 odst. 4 správního řádu, nesprávně v rozporu s ust. § 50 odst. 3, odst. 4 správního řádu neopatřily veškeré podklady pro vydání rozhodnutí, což vše mělo vliv na vydání vadného napadeného rozhodnutí. Žalobce byl úředním postupem obou orgánů obou stupňů zkrácen na svých právech, kdy mu byly neoprávněně zaznamenány dva body v registru řidičů. Navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení žalovanému k novému projednání a rozhodnutí.

Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 1. 4. 2011 konstatovala, že žalobci nesvědčí právo domáhat se soudního přezkumu napadeného rozhodnutí podle soudního řádu správního. Podnět k přezkumnému řízení není návrhem na zahájení řízení. Žalobce přitom nenapadá samotné rozhodnutí o uložení blokové pokuty, toliko ono sdělení o neshledání důvodu pro zahájení přezkumného řízení. S odvoláním na judikaturu Nejvyššího správního soudu (č.j. 1 Ans 4/2009-66, 9 Ans 1/2008-135, 9 As 25/2008-81, 1 Afs 56/2004-114, 3 As 58/2007, 2 As 81/2010-42) dokládají neexistenci nároku na soudní přezkum obdobných sdělení, potažmo nepřípustnost žaloby. Pokud by žaloba nebyla odmítnuta, navrhuje žalobce její zamítnutí pro nedůvodnost.

Ze správního spisu žalované bylo zjištěno, že dne 2. 3. 2010 byl žalobce kontrolován hlídkou Policie ČR při řízení osobního vozidlu a při tom bylo zjištěno, že při jízdě nebyl připoután bezpečnostním pásem. Věc byla na místě vyřízena uložení blokové pokuty ve výši 1.000,- Kč. Žalobce s udělením blokové pokuty za přestupek souhlasil a proti podpisu mu byl vydán díl „B“ pokutového bloku na místě nezaplaceném. Jelikož nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, porušil ust. § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb. a tím se dopustil přestupku podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb.

Dne 15. 1. 2011 žalobce zaslal žalované přípis, v němž žádal o překvalifikování přestupku ze dne 2. 3. 2010, kterého se dopustil podle ust. § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích na přestupek proti ust. § 6 odst. 6 téhož zákona s tím, že pokuta nebude zrušena. Svůj návrh odůvodnil tím, že neměl u sebe potvrzení vystavené ošetřujícím lékařem dokládající zdravotní újmu, jejíž charakteristika mu

nedovoluje v souladu se zákonem se během jízdy bezpečnostními pásy poutat. Závažné zdravotní obtíže nejsou přechodného charakteru, přičemž tento fakt musí akceptovat s ohledem na jeho věk. Na důkaz pravdivosti jeho tvrzení přiložil kopii inkriminovaného potvrzení, které u sebe dne 2. 3. 2010 v 15:30 hod. neměl. Důvodem žádosti je i skutečnost, že vlivem tohoto přestupku mu bylo zasláno oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Je osobou postiženou zdravotními potížemi, tzn. že motorové vozidlo potřebuje k přepravě sebe i své ženy k lékaři a také pro výkon pracovních povinností. Lékařské potvrzení přiložil ke své žádosti s tím, že bylo vydáno dne 12. 1. 2010 do 31. 12. 2010.

Žalovaná sdělila žalobci přípisem ze dne 28. 1. 2011 č.j. KRPZ-3666-9/ČJ-2011-1500DP-PZE, že po pečlivém přezkoumání podání žalobce, neshledal důvody pro zahájení přezkumného řízení ve smyslu § 94 odst. 1 a § 95 odst. 1 správního řádu. Z úředního záznamu Policie ČR ze dne 19. 1. 2011 bylo zjištěno, že žalobce byl vyzván, aby předložil lékařské potvrzení o tom, že nemusí být během jízdy připoután bezpečnostním pásem, pokud jej vlastní. Žalobce tak neučinil a hlídce sdělil, že lékařské potvrzení nevlastní.

Krajský soud v Brně ve věci rozhodl bez nařízení jednání ve smyslu ust. § 51 odst. 1 s.ř.s., neboť soud může rozhodnout o věci samé bez jednání, jestliže to účastníci shodně navrhl nebo s tím souhlasili. Podle věty druhé tohoto ustanovení má soud také za to, že souhlas je udělen také tehdy, nevyjádří-li se účastník do dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci. Ve výzvě ze dne 11. 1. 2012 byl prostřednictvím svého právního zástupce o této možnosti poučen. Ve stanovené lhůtě žalobce soudu vyjádření nezaslal. Žalovaný navrhl, aby soud rozhodl bez jednání.

Soud přezkoumal v rámci žalobních bodů napadené rozhodnutí podle § 71 odst. 1, § 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 soudního řádu správního ve znění pozdějších předpisů – dále jen s.ř.s.

Po přezkoumání všech podkladů nacházejících se v soudním spise i ve správním spise žalované dospěl soud k závěru, že žaloba důvodná není.

Vycházejí z obsáhlé judikatury Nejvyššího správního soudu týkající se této problematiky (zejména 1 Ans 4/2009) soud konstatuje, že o přestupku žalobce bylo rozhodnuto v blokovém řízení, s čímž žalobce souhlasil a svůj souhlas stvrdil svým podpisem na pokutových blocích. Postup policisty při vyřízení přestupku byl správný a nemohl ani postupovat jinak. Lékařská zpráva předložená žalobcem téměř jeden rok po projednání přestupku odpovídá úřednímu záznamu sepsaným policistou při zjištění přestupku, neboť pokud by žalobce takové potvrzení měl, tak možnost na místě toto namítat a předložit ve správním řízení potvrzení a pak by jeho jednání bylo posuzováno podle § 6 odst. 6 zákona č. 361/2000 Sb. Jak již judikoval Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č.j. 6 As 49/2003-46 ze dne 29. 12. 2004 publikovaný pod číslem 505/2005 Sb. NSS, podle něhož předpokladem projednání přestupku v blokovém řízení předpokládá souhlas obviněného se zjištěním a kvalifikací přestupku a uloženou sankcí. Pokud obviněný takto sám rezignuje na projednání přestupku v běžném správním řízení, v němž jsou mu k dispozici opravné prostředky, nemůže se následně dožadovat soudního přezkumu rozhodnutí vydaného takto s jeho souhlasem v blokovém řízení. Z dalšího rozsudku NSS ze dne 6. 2. 2008 č.j. 3 As 58/2007-117 vyplývá,

že u rozhodnutí o přestupku vydaného v blokovém řízení je z povahy věci vyloučena obnova řízení. Na základě těchto úvah dospěl soud k závěru, že žalované nelze nic vytýkat, neboť postupovala v souladu se zákonem, protože neshledala důvody k zahájení přezkumného řízení, což sdělila žalobci obyčejným přípisem.

Soud zde podotýká, že přezkumné řízení lze zahájit jen z moci úřední (§ 95 odst. 1 správního řádu). Účastník může v této věci podat pouze podnět, který není návrhem na zahájení řízení (§ 94 odst. 1 věta třetí správního řádu). Podle ustálené judikatury vztahující se již ke správnímu řádu z roku 1967 (č. 71/1967 Sb., § 65) nemají účastníci nárok na užití prostředků dozorčího práva, tedy na zahájení přezkumného řízení a veřejná subjektivní práva účastníka zůstávají odložením podnětu tohoto účastníka na zahájení přezkumného řízení pro jeho nedůvodnost naprosto nedotčena. Tato ustálená judikatura se vztahuje rovněž na podnět k zahájení přezkumného řízení podle § 94 a násl. nového správního řádu (viz rozsudek NSS č.j. 9 As 25/2008-81 ze dne 5. 6. 2008).

Pokud žalobce řídil bez použití bezpečnostních pásů a nepředložil lékařské potvrzení s předepsanými náležitostmi, které byl povinen mít při sobě (§ 6 odst. 6 zákona o silničním provozu), byl přestupek řádně zjištěn. Ze spisu nevyplývá, že by žalovaný sám připustil pochybnost o řádném zjištění skutkového stavu v blokovém řízení. Nic takového také nevyplývá z přípisu žalobce ze dne 15. 1. 2011 ani z přípisu žalované žalobci ze dne 28. 1. 2011. S ohledem na zjištěné skutečnosti správní orgán jako žalovaný nemohl postupovat jinak a žalobci bylo řádně sděleno, proč přezkumné řízení nemohlo být zahájeno. Z toho důvodu žaloba žalobce důvodná není a byla ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítnuta.

Žalobce ve věci neměl úspěch, žalované náklady řízení nevznikly, proto soud ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. rozhodl tak, že účastníkům náklady řízení nebyly přiznány.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 28. února 2012

JUDr. Jarmila Ďásková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová